

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 15 maja 2019 r. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Sprawa C-380/19)

(2019/C 288/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona przeciwna: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Pytania prejudycjalne

1. Czy obowiązek informacyjny wynikający z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2013/11/UE ⁽¹⁾ i nakazujący udostępnianie w ogólnych warunkach umów informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1, powstaje już wówczas, gdy przedsiębiorca udostępnia ogólne warunki umów celem ich pobrania na swojej stronie internetowej, za pośrednictwem której nie zawiera się żadnych umów?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy w takim przypadku przedsiębiorca spełnia ciążący na nim obowiązek udostępniania informacji w ogólnych warunkach umów również wówczas, gdy wprawdzie nie udziela tych informacji w pliku udostępnionym do pobrania, lecz w innym miejscu na stronie internetowej przedsiębiorstwa?
3. Czy przedsiębiorca spełnia ciążący na nim obowiązek udostępniania informacji w ogólnych warunkach umów, jeżeli wydaje konsumentowi — niezależnie od dokumentu zawierającego ogólne warunki umów — utworzony również przez siebie wykaz cen i usług w postaci osobnego dokumentu, który zawiera informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. 2013, L 165, s. 63).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 15 maja 2019 r. — SC Banca E S.A./G.D.

(Sprawa C-381/19)

(2019/C 288/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Banca E S.A.

Strona przeciwna: G.D.

Pytania prejudycjalne

Czy w kontekście pierwszeństwa prawa Unii zasady pewności prawa i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, by w sporze dotyczącym ochrony praw konsumentów przepisy procesowe zostały zmienione po wystąpieniu przez konsumenta z powództwem do sądu, w drodze wiążącego orzeczenia Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego, Rumunia), wprowadzonego ustawą zmieniającą Codul de procedură civilă (kodeks postępowania cywilnego), wprowadzającą nowy środek odwoławczy, z którego może skorzystać przedsiębiorca, tym samym wydłużając czas trwania postępowania i koszty związane z jego rozstrzygnięciem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 22 maja 2019 r. — AX/Statul Română — Ministerul Finanțelor Publice

(Sprawa C-397/19)

(2019/C 288/30)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AX

Strona pozwana: Statul Română — Ministerul Finanțelor Publice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy przyjąć, że mechanizm współpracy i weryfikacji (MWiW) ustanowiony decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. (1) stanowi akt przyjęty przez instytucję Unii Europejskiej w rozumieniu art. 267 TFUE, który może podlegać wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
- 2) Czy ustanowiony decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. mechanizm współpracy i weryfikacji (MWiW) stanowi integralną część Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, podpisanego przez Rumunię w Luksemburgu w dniu 25 kwietnia 2005 r., i powinien być interpretowany i stosowany w świetle jego postanowień? Czy wymogi sformułowane w sprawozdaniach sporządzonych w ramach tego mechanizmu są dla Rumunii wiążące, a jeśli tak, to czy sąd krajowy, odpowiedzialny za stosowanie w zakresie swojej właściwości przepisów prawa Unii, jest zobowiązany do zapewnienia stosowania tych przepisów, w razie konieczności odmawiając z urzędu stosowania przepisów prawa krajowego sprzecznych z wymogami sformułowanymi w sprawozdaniach sporządzonych w ramach stosowania tego mechanizmu?